

1) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om de færøste Landkommuners Styrelse.

2) Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Præsternes Lønning.

Mødet hævet Kl. 4.

Serogtredivte Møde.

Tirsdagen den 12te December Kl. 1½.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtaget.

Den første Sag paa Dagsordenen var: Anden Behandling af „Forslag til Lov om de færøste Landkommuners Styrelse“.

(1ste Behandling findes i Tidens Ep. 575—94, Udvalgets Betænkning i Tillæg B.)

Der var til denne Behandling ikke fremkommet noget Endringsforslag. Lovforslagets Paragrafer fattes under Behandling.

Formanden: Da Udvalgets Formand og Ordfører, det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Sesken) er fraværende, har den ærede Landsrådsmand for 4de Kreds (Sonne) overtaget hans Hverv som Ordfører.

Sonne: Som den ærede Formand bemærkede, skal jeg paa Ordførerens Vegne tillade mig at tage Ordet angaaende det foreliggende Lovforslag. Udvalget har søgt saavidt muligt at sætte sig ind i den forudgaaende Behandling af Sagen, og Flertallet har her efter ikke kunnet Andet end dele de Betæneligheder, som bleve udtalte under Sagens første Behandling. Vi have ønsket, at Præstestjældet skulde være Rammen for Kommunernes Forvaltningskreds, og vi have troet, at de særlige Interesser vilde blive tilstrækkelig vare-

tagne, naar Udførelsen af Forstanderskabets Beslutninger var bleven overdraget til Sognekommissionen, medens hvert Sogn tillige var repræsenteret i Forstanderskabet. Frygten for, at den almene kommunale Mand, Interessen for de fælles Anliggender ikke vilde kunne fremkaldes, naar hvert Sogn skulde danne en særlig Forvaltningskreds, en særlig Fattigkreds osv., Frygten for, at den personlige Frihed med Hensyn til at vælge sit Opholdssted skulde blive utilbørlig hemmet for dem, som staa paa Grændsen af Fattigvæsenet, samt Frygten for, at det enkelte Sogn skulde blive overbebyrdet under denne Ordning, have vi endnu; men vi have dog ikke dristet os til at foreslaa en Forandring, som Lagthinget ikke havde tiltraadt. Udvalget havde derfor kun to Veie at gaa, enten at anbefale Lovforslaget, som det er, eller at indstille det til Forkastelse med det Duffe, at Sagen paany maatte blive forelagt Lagthinget.

Dette Sidste have vi imidlertid ikke villet gjøre, fordi vi maatte antage, at det ikke vilde nytte noget. Det Forslag, som Ministeriet i sin Tid har forelagt Lagthinget, gaar tilbørlig i den samme Retning, som vi have ønsket, at Loven skulde gaa, men da Lagthinget med Enstemmighed er fraveget dette Forslag og har vedtaget det, som nu foreligger, da begge de færøste Repræsentanter i Rigsdagen have været enige i denne Beslutning, og da endelig saavel den forhenværende som den nuværende Amtmand for Færøerne have erklæret sig for en Ordning som den her foreslaaede, have vi foretrukket det Første. Jeg vil haabe, at de Betæneligheder og den Frygt, som vi have, er en Følge af, at vi ikke ere bekendte med de lokale Forhold deroppe. Jeg skal derfor med Duffet om, at Færingerne maa blive tilfredse med den Ordning, som her foreligger, og at der maa udvikle sig sunde kommunale Samskudsforhold deroppe, tillade mig at indstille Lovforslaget til usforandret Vedtagelse.

Justitsministeren: Det har interesseret mig at se, at det er gaaet Udvalget ganske paa samme Maade, som det er gaaet Ministeriet, kun med den Forskjel, der ligger i